

[Holstein.]

dem det i Haanden, saa bruger de det til at begaa moralsk og intellektuelt Selvmord, eller i hvert Fald til at saare sig selv i Stedet for den Modstander, som har angrebet dem. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister roligt kunde have den Tillid til sine Medborgeres Fornuft, Retsindighed og sunde Sans, at han betroede dem dette Vaaben og overlod til dem selv, hvorledes de vilde bruge det. Det tiltrænges virkelig, at vi faar dette Vaaben. Det tiltrænges her, som det tiltrænges i alle civiliserede Stater, hvor Pressen har den overmægtige Indflydelse og Magt, som den har. Der er intet andet Middel for Borgerne til at væge sig mod offentlige Bagvaskelser, falske og vildledende Fremstillinger af deres Handlemaade og deres Person, som ikke falder ind under den borgerlige Straffelov, end et saadant Supplement til Presseloven. De Tilfælde, hvor der er begaaet Overgreb og Misbrug af Pressen, der ikke er blevet berigtiget og ikke blevet imødegaaet, fordi Borgerne ikke har denne Ret, og hvor de derfor har været mere eller mindre prisgivet, er langt talrigere — det kan den højtærede Minister være forvisset om —, end de Tilfælde vil være, hvor Borgerne i Kraft af en saadan Retorsionsret vil opnaa det meste af, hvad de skulde opnaa ved en saadan Ret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg har ved et Udvalgs-møde været forhindret i at overvære den Forhandling, der nu har fundet Sted, men jeg vil gerne have Lov til at melde mig som en af dem, der har en vis Sympati for den Tanke, der ligger til Grund for det Lovforslag, der her er fremsat. Jeg tror, at vi alle lejlighedsvis har følt det urimelige i at staa vaabenløse overfor Presseangreb. Der har været fremdraget konkrete Tilfælde, derfor vil jeg ogsaa gerne have Lov til at nævne, at jeg i sin Tid har været ude for noget lignende, den Gang da jeg var Formand for min Gruppe og et Medlem af Gruppen blev ekskluderet af Partiet. Da bragte Pressen i den Valgkreds, hvor det paagældende Medlem var valgt, en Fremstilling af den Affære, som ikke var saa nøje overensstemmende med de faktiske Forhold, som jeg kunde ønske, den skulde være i et konservativt Blad, og i Forbindelse dermed nogle personlige Angreb paa mig, som jeg opfattede som Bagvaskelser og som falske og vildledende Fremstillinger vedrørende min Person. Jeg skrev i den

Anledning en fuldkommen objektiv Berigtigelse til det paagældende Blad, men den blev nægtet Optagelse med en Begrundelse, som jeg hørte ad Omveje, og som var meget interessant. Den paagældende Redaktør, der selv havde oparbejdet et stort og anset Blad, sagde: Man bygger ikke gennem et langt Livs Arbejde en Talerstol, for at hvem som helst skal kunne krybe op derpaa og tale til Folket! Denne Begrundelse er meget betegnende, men Tilfældet er jo ogsaa meget betegnende, og jeg har villet fremdrage det for at gøre det klart for Tinget, at det rammer jo lidt i Flæng, snart til den ene Side, snart til den anden Side, og at man ikke altid ser ens paa det, om man hører til de ramte eller til dem, der i den paagældende Situation forsvares.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Holstein tager den foreliggende Sag, viser mig det ærede Medlem som en karakteristisk Type netop paa den Art af Mennesker, der altid vil forbeholde sig overfor andre at anvende det groveste Skyts, men er overordentlig ømfindtlige, naar det gælder dem selv. Med Voldsomhed gaar det ærede Medlem nu ind for den Tanke, at retter nogen et Angreb paa nogen, skal der være fuld Lighed for den angrebne Part til at forsvare sig; til at rense sig for de fremsatte Beskyldninger. Men jeg har i min Erindring et Tilfælde, hvor det ærede Medlem fra denne Talerstol, dækket af sit Rigsdagsmandat, rettede voldsomme Angreb paa Dele af den danske Embedsmandsstand, og da de bad det ærede Medlem om at gentage sine Ord udenfor Salen, saa at de kunde rense sig, glemte det ærede Medlem det. Det forekommer mig, der der havde været en god Lejlighed til at praktisere Teorien.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Steen, at den Handling har jeg foretaget, men de paagældende ønskede ikke at benytte sig deraf. Jeg fremsatte — siden det nu interesserer det ærede Medlem at tage dette frem — mit Tilbud paa et Tidspunkt, da Arendrup-Affæren var kommet offentlig frem, og Departementschef Dalhoffs Medskyld og Medansvar i denne Affære ogsaa var kommet offentlig frem. Da den var kommet offentlig frem og der-